

آن ذوق پیش از حد...

آیا شادی افراطی بعد از بازی
با ولز، منجر به تخلیه روانی و
انگیزشی بازیکنان شد؟

طبیعتا شکست مقابل آمریکا در بازی آخر دور گروهی جام جهانی که منجر به حذف تیم ملی ایران از این دوره از رقابتها شد، از جهات مختلف جای بحث دارد. اگر قرار است بالاخره یک جای این شکستها به پایان برسد و قطار فوتبال ایران هم روی ریل بیفتد، نیاز است که در مورد کم و کاستیها صحبت کنیم. در غیر این صورت، پنهان کردن خاک زیر فرش، چیزی را عوض نمی کند. حتما آن باخت از نظر فنی دلایل خاص خودش را داشته و منتقدان هم به فراخور خود در حال بررسی داستان هستند، اما به نظر می رسد یک نکته دیگر هم در داستان دخیل بوده است؛ آن هم تخلیه روانی و انگیزشی ملی پوشان بعد از پیروزی در برابر ولز. در حقیقت بررسی رفتار بازیکنان و مربیان بعد از کسب آن پیروزی، نشان می دهد انگار آنها با همین ۳ امتیاز اکتفا شده بودند و دیگر به فکر آینده نبودند. ایمن ماجرا، در بازی با آمریکا همان ثانیه اول و حتی زمان ثبت عکس تیمی هم توی چشم می زد.

بی گمان پیروزی بر ولز مهم بود، آن هم مخصوصا بعد از آن باخت سنگین در برابر انگلستان. با این حال شدت و حدت آن خوشحالی تناسبی با نتیجه ای که به دست آمده بود، نداشت. در حقیقت تیم ملی ایران تنها موفق به شکست تیمی شده بود که ۶۴ سال از حضورش در جام جهانی می گذشت؛ تیمی که جزو ضعیف ترین حاضران در جام بیست و دوم به شمار می آمد. با این حال بازیکنان تیم ملی ایران از خوشحالی در پوست خود نمی گنجیدند. دست کم در مرحله گروهی به یاد نمی آوریم که بازیکنان تیمی بعد از کسب یک پیروزی، سرمربی خود را روی هوا بیندازند یا آن همه قاب شادی ثبت کنند. شما بعد از پیروزی عربستان بر آرژانتین و ژاپن بر آلمان و اسپانیا چنین چیزهایی ندیدید. مجموع اینها حساسی در بازیکنان به وجود آورد که انگار کار تمام شده و ماموریت به انجام رسیده است. شاید بدون چنین تصویری، تیم ملی می توانست با شرایط روحی و انگیزشی کاملا متفاوت در بازی سوم حاضر شود و نتیجه دیگری بگیرد، اما اتفاقات پس از بازی با ولز به بازیکنان القا کرد که دیگر کاری برای انجام دادن باقی نمانده است.

حواشی حواله

زمان نامناسب اعلام خبر پرداخت پاداش به ملی پوشان، جنجال ساز شد

یکی از اخبار پر حاشیه روزهای اخیر فوتبال ایران، اهدای پاداش به بازیکنان تیم ملی بود. خبر رسیده است که هر کدام از بازیکنان تیم ملی، شب بازی ایران و آمریکا حواله وارد کردن یک خودروی خارجی دریافت کرده اند. اصل این ماجرا البته قابل بحث است و در ادوار گذشته هم زیاد پیرامون آن صحبت شده است. اینکه آیا در نظر گرفتن چنین پاداشی برای بازیکنان رنگ و بوی «تبغیض» دارد یا نه یا اینکه اساسا بازی برای تیم ملی به چنین پاداشهایی نیاز دارد، خودش تامل برانگیز است.

از اینها که بگذریم، «زمان» اعلام این خبر هم در نوع خودش به حساسیتها دامن زد. این خبر زمانی منتشر شد که تیم ملی از جام جهانی کنار رفته بود و پس از آن مردم دیدند استرالیا و ژاپن به عنوان نماینده آسیا به مرحله بعد رسیدند. بنابراین طبیعی است که آنها واکنش خوبی به موضوع نشان ندهند. نوع و زمان اعلام خبر اهدای این پاداش، این تصور را به وجود آورد که بازیکنان به خاطر عملکردشان در جام جهانی جایزه دریافت کرده اند، در حالی که اینطور نبود و حواله مورد نظر به دلیل صعود تیم ملی به مرحله نهایی جام جهانی که پارسال اتفاق افتاده بود، به آنها داده شد. در حقیقت این همان جایزه ای است که چون در اهدای آن تأخیر اتفاق افتاده بود، بازیکنان شاکی شدند و پست اعتراضی گذاشتند. ملاقات مهدی طارمی با محمد مخبر هم در همین راستا اتفاق افتاده بود. شاید اگر حواله ها همان زمان داده می شد، این حاشیه هم به وجود نمی آمد.

22:30

آرژانتین

استرالیا

18:30

هلند

آمریکا

آغاز بر خورد حذفی

مرحله حذفی جام جهانی از امشب آغاز می شود. آرژانتین و هلند در ظاهر دیدارهای ساده ای مقابل ۲ تیم انگلیسی زبان دارند